

W ustawie z 2017 r. o mediacji nie uregulowano wyraźnie mediacji o charakterze transgranicznym i korzystanie z mediacji na podstawie tej ustawy jest we wszystkich przypadkach dobrowolne. Jeżeli mediację rodzinną o charakterze transgranicznym wszczęto w Irlandii, zastosowanie mają przepisy wspomnianej ustawy.

Ustawa z 2017 r. o mediacji <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2017/act/27/enacted/en/html> weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. Przewidziano w niej kompleksowe ramy ustawowe służące propagowaniu rozstrzygnięcia sporów w drodze mediacji jako alternatywy dla postępowania sądowego. Głównym celem ustawy jest propagowanie mediacji jako realnej, skutecznej i efektywnej alternatywy dla postępowania sądowego, co pozwala na ograniczenie kosztów sądowych, szybsze rozstrzygnięcie sporów oraz zmniejszenie poziomu stresu i animozji, jakie często towarzyszą postępowaniom sądowym.

Ustawa:

zawiera przepisy ogólne regulujące kwestie związane z przeprowadzaniem mediacji przez wykwalifikowanych mediatorów – art. 6–8;

przewiduje wprowadzenie kodeksów dobrych praktyk w zakresie prowadzenia mediacji przez wykwalifikowanych mediatorów – art. 9;

stanowi, że informacje wymieniane między stronami postępowania mediacyjnego są poufne – art. 10;

przewiduje możliwość powołania w przyszłości Rady ds. Mediacji, która będzie nadzorowała rozwój sektora – art. 12;

nakłada na prawników (*solicitors* i *barristers*) obowiązek rekomendowania stronom mediacji jako metody rozstrzygnięcia sporów – art. 14 i 15;

przewiduje, że sąd może – z urzędu lub na wniosek stron – pouczyć strony o możliwości skorzystania z mediacji jako metody rozstrzygnięcia sporu – art. 16;

przewiduje możliwość wpływu postępowania mediacyjnego na bieg terminu przedawnienia – art. 18;

przewiduje, że sąd może – przy zasądzeniu kosztów postępowania, o którym mowa w art. 16 – uwzględnić fakt, że strona postępowania bez uzasadnionej przyczyny odmówiła lub nie rozważyła udziału w mediacji lub bez uzasadnionej przyczyny nie stawiła się na posiedzeniu mediacyjnym mimo pouczenia udzielonego przez sąd na podstawie art. 16 ustawy – art. 20 i 21.

Ustawa ma zastosowanie do wszystkich postępowań cywilnych, które mogą zostać wszczęte przed sądem, poza określonymi wyjątkami przewidzianymi w art. 3 ustawy.

Ostatnia aktualizacja: 02/12/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.